

Sygn. akt II K 547/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 sierpnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Krośnie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca SSR Monika Kordyś

Protokolant Dagmara Maślanka

po rozpoznaniu w dniu 23.08.2016r., sprawy karnej

W. M., s. S. i A. z d. C.,

ur. (...) w K.,

zam. (...),

oskarżonego o to, że:

w dniu 14 maja 2016r. w miejscowości (...) woj. (...) będąc w stanie nietrzeźwości (0,89 mg/l, 0,86 mg/l i 0,85 mg/l) kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym m-ki O. (...) nr rej. (...),

- tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

I. Uznaje oskarżonego **W. M.** za winnego popełnienia wyżej opisanego czynu, przy czym przyjmuje, iż oskarżony był uprzednio skazany za występki z art. 178 a § 1 k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego w Kraśniku z dnia 07.01.2013r., sygn. akt II K 1186/12, co stanowi występki z art. 178 a § 4 k.k. i za to na podstawie art. 178 a § 4 k.k. **skazuje** go na karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 42 § 3 k.k. **orzeka** wobec oskarżonego środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym,

III. na podstawie art. 43a § 2 k.k. **orzeka** wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 10.000 zł (dziesięć tysięcy złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

IV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych **zwalnia** oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, **obciążając** nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 547/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 23 sierpnia 2016r.

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Krośnie zarzucił oskarżonemu W. M. (ur. (...)), iż w dniu 14.05.2016r. w miejscowości (...) prowadził samochód osobowy marki O. (...) o numerach rejestracyjnych (...), będąc w stanie nietrzeźwości (0,89 mg/l, 0,86 mg/l oraz 0,85 mg/l).

Jak wynika z karty karnej oskarżonego był on już uprzednio skazywany przez Sąd Rejonowy w Kraśniku za występki z art. 178 a § 1 k.k. wyrokiem z dnia 7 stycznia 2013r., sygn. akt II K 1186/12, na karę grzywny w wymiarze 100 stawek

dziennych, każda po 10 zł, przy czym jak nadto wynika z informacji potwierdzonych w systemie informatycznym sekcji wykonawczej tut. Sądu- ostatnia wpłata dokonana tytułem zapłaty tej kary uiszczona została w dniu 9 czerwca 2016r.

Powyższe nie budzi jakichkolwiek wątpliwości (protokół z badania k. 2), zresztą zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i na rozprawie przed sądem oskarżony przyznał się do prowadzenia w dniu 14 maja bieżącego roku samochodu osobowego w stanie nietrzeźwości i wyjaśnił, iż nie wie dlaczego wsiadł drugi raz po pijanemu „(...) tak po prostu” (k. 21).

Norma prawna zawarta w treści art. 107 § 4a kk stanowi, iż w razie skazania na grzywnę zatarcie skazania następuje z mocy prawa z upływem roku od wykonania tej kary. Roczny zatem okres upłynie dopiero z dniem 9 czerwca 2017r. Wobec powyższego Sąd uprzedził oskarżonego o możliwości przyjęcia kwalifikacji zarzucanego mu czynu z art. 178 a § 4 kk.

Oskarżony wniósł o łagodny wymiar kary.

Występek z art. 178 a § 4 kk zagrożony jest karą od 3 miesięcy do lat 5 pozbawienia wolności, przy czym wobec sprawcy takiego występkę sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary jedynie w szczególnie uzasadnionych okolicznościach (art. 69 § 4 kk). Stosownie zaś do treści art. 42 § 3 kk – w razie popełnienia przestępstwa z art. 178 a § 4 kk sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio; norma prawna zawarta natomiast w treści przepisu art. 43a § 2 kk przewiduje obligatoryjność nałożenia na takiego sprawcę świadczenia pieniężnego w wysokości co najmniej 10 tys. zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Za dokonanie przedmiotowego czynu skazał wymierzył Sąd oskarżonemu karę bezwzględną 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Zachowanie oskarżonego jest jednoznacznie naganne i wysoce społecznie szkodliwe. Był on uprzednio już karany za jazdę w stanie nietrzeźwym, skazano go wówczas na niewielką grzywnę, lecz blisko trzy i pół roku zajęło mu jej spłacenie. Oskarżony nie był w stanie podać jakiegokolwiek – nawet błahego usprawiedliwienia co do kolejnego zatrzymania go na prowadzeniu pojazdu w stanie nietrzeźwym, lekceważąco stwierdził, iż jechał „tak po prostu”; nie wyraził zupełnie jakiegokolwiek skruchy, ani też w jakikolwiek sposób nie wyraził się krytycznie co do swojego zachowania. Brak było zdaniem sądu nawet teoretycznej możliwości do rozważania warunkowego zawieszenia wykonania mu orzeczonej kary pozbawienia wolności, której wymiar przestaje zdaniem Sądu zarówno do stopnia winy, stopnia społecznej szkodliwości czynu, przy czym bierze pod uwagę także cele zapobiegawcze, jak i wychowawcze, które kara ma osiągnąć wobec sprawcy. Orzeczenie dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych oraz świadczenia pieniężnego jest wypełnieniem zapisów, które cytowano powyżej.

Wobec zaś oświadczenia oskarżonego, iż przebywa obecnie na zwolnieniu chorobowym i nie ma majątku, zwolnił go Sąd od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych, obciążając tymiż Skarb Państwa.

Z) odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć obrońcy oskarżonemu adw. A. L. z KA w K..